

- привести у відповідність до міжнародних стандартів фінансової звітності загальноприйняті принципи бухгалтерського обліку України;
- усунути непрозорі шляхи спрощення процедури ведення обліку і складання форм фінансової звітності [2].

Необхідно зазначити, що складання фінансової звітності за міжнародними стандартами надає переваги як для підприємств, так і для держави:

- можливість порівняння показників фінансової звітності компаній з різних країн світу;
- прозорість інформації;
- довіра потенційних партнерів до звітності, складеної за міжнародними стандартами;
- залучення значних інвестицій може стати одним із елементів економічного зростання;
- надходження інвестицій до держави створить додаткову кількість робочих місць.

Таким чином, з метою удосконалення та модернізації аспектів ведення бухгалтерського обліку та його гармонізації з міжнародними стандартами потрібно розробити систему правових засад та методологічних підходів для вирішення наявних проблем.

Література:

1. Скрипниченко Р.О. Аналіз процесу адаптації вітчизняної системи бухгалтерського обліку до Міжнародних стандартів / Р.О. Скрипниченко // Управління розвитком. - 2014. - № 4. - С. 25-28.
2. Кононова І.В., Шелест К.О. Адаптація національних стандартів до міжнародних стандартів фінансової звітності / І.В. Кононова, К.О. Шелест // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – № 5. – С. 1054-1055.

Оксана ЧЕРЕШНЮК

Тернопільський національний економічний університет

ТРАНСАКЦІЙНІ ВИТРАТИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Впровадження та підтримка високого рівня інноваційної активності підприємства є одним із найголовніших пріоритетів у сучасних умовах ринкової економіки, адже для отримання та утримання ринкових позицій необхідно відповідати сучасним запитам суспільства. Проте в умовах економічної нестабільності інноваційній діяльності характерний підвищений ризик, пов'язаний з великими обсягами фінансових вкладень довготривалого характеру. На кожному з етапів інноваційної діяльності можна виокремити групу витрат, що призначені для збільшення ефективності проекту. Для деталізації обліку підприємства, виникає необхідність ідентифікувати їх як трансакційні, що становлять витрати на пошук інформації, переговори, оформлення стандартизації, захист прав власності та опортуністичну поведінку учасників під час пошуку й підписання угод, а також забезпечення несумлінної конкуренції.

Зарубіжний досвід свідчить, що найбільш перспективними є інвестиції в інновації. Розробка та впровадження інноваційних проектів забезпечує зростання конкурентоспроможності продукції, вихід на міжнародні ринки, збільшення валового національного продукту, що в свою чергу підвищує якість життя населення. Тому з метою ефективного управління витратами підприємства постає об'єктивна необхідність оцінки трансакційних витрат і способів їх оптимізації. Управління трансакційними витратами впливає на фінансові результати діяльності підприємства загалом та інноваційного сегменту зокрема.

Основоположником категорії трансакційних витрат є відомий економіст Р. Коуз, який зазначив, зокрема, що такі витрати здійснюються процесом обміну на ринку. Трансакція, котра відбувається на ринку, створює додаткову групу витрат, які внаслідок їх походження були

названі «транзакційні». Одними з перших учених, які зосередив свою увагу на теорії транзакційних витрат інноваційної діяльності, були Річард Ланглуа і Пол Робертсон. Відомий професор Г. Г. Кірейцев наголосив, що додаткове введення класу транзакційних витрат супроводжується збільшенням поля наукових класифікацій та є важливим винаходом у галузі основних економічних категорій [1, с. 25]. Щодо промислових підприємств, то транзакційні витрати мають низку особливостей які визначають характер класифікації. А саме:

- витрати *ex ante* (на отримання) на етапі дослідження інноваційного потенціалу (аналіз ринку, діяльності конкурентів, пошук вітчизняних та іноземних партнерів, вивчення продукції постачальників і науково-технічних здобутків, загальний моніторинг у галузі, пошук інвесторів); етапі інвестування у інновації (пошук вигідної пропозиції технічного й технологічного оновлення обладнання, сертифікація і стандартизація); етапі впровадження (визначення якості продукції, залучення покупців, підтримка попиту, проведення рекламних кампаній, виставок, захист прав власності, анонсування продукції);

- витрати *ex post* (на утримання) на етапі інвестування у інновації (захист прав власності); етапі впровадження (витрати на виправлення порушених у процесі виконання угод, ненадійний захист прав, опортуністична поведінка).

Розширення аналітичних рахунків додатковими субрахунками дасть змогу ідентифікувати транзакційні витрати інноваційної діяльності з метою подальшого їх групування та проведення аналізу. Такі інформаційні ресурси стануть джерелом розкриття інформації про інноваційну діяльність з метою її оптимізації. На основі отриманих даних та зіставленням їх з плановими можна ефективно організувати планування інноваційної діяльності на промислових підприємствах. Оцінка отриманої інформації про транзакційні витрати сприятиме виявленню внутрішніх та зовнішніх резервів підприємства, стимулюватиме суб'єкта господарської діяльності оптимізувати досліджувані витрати й сприятиме ефективнішій реалізації інноваційної діяльності.

Література:

1. Кірейцев Г. Г. Глобализация экономики и унификация методологии бухгалтерского учета / Г. Г. Кірейцев // Научные исследования в сфере бухгалтерского учета, контроля и анализа: теоретико-практическое значение и направления дальнейшего развития : VI Междунар. научн. конф. : [тезисы докладов]. – Житомир : ЖГТУ, 2007. – 68 с.

2. Майкл Л.Джордж, Джеймс Воркс, Кимберли Вотсон-Хемфилл. Стремительные инновации. – К.: Companion Group, 2006. – 350 с.

Yuliia CHORNA

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, m.Lublin, Polska

RACHUNEK KOSZTÓW DZIAŁAŃ OPARTY NA CZASIE (TIME-DRIVEN ACTIVITY BASED COSTING)

W każdej koncepcji czy teorii mogą istnieć istotne luki. Jedną z możliwych form ich krytyki może być wykrywanie i usunięcie takich luk. Wymaga to rozwiązania problemów leżących u ich podstaw. [1]

Krytyka „tradycyjnego (klasycznego)” ABC była powodem zaproponowania przez R. Keplera i S.R. Andersona w 2003 r. tworzenia nowej ulepszonej wersji – Time Driven Activity Based Costing.

Przyczynami ujawniania niedoskonałości klasycznej koncepcji są:

- rozwój skali działania przedsiębiorstw, który pociąga za sobą konieczność rozbudowy modelu rozliczania kosztów w celu odwzorowania złożoności rzeczywistości gospodarczej,
- postępującą globalizację, przyczyniającą się do trudniejszych warunków funkcjonowania na rynku (wzrost konkurencji, szybkość wymiany informacji itp.) i przejawia się w dążeniu do